KAPOCS

EXTRA - EXTRA !

A SOPRONI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK LAPJA

KÜLÖNKIADÁS !

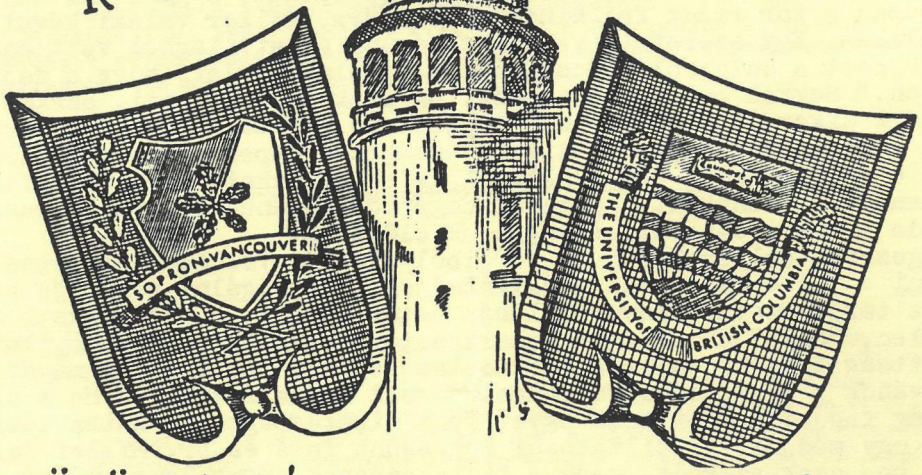

E-különkiadásban olvashatod mindazt amit KIHAGYOTT, ELHALGATOTT, MEGHAMISÍTOTT, vagyis CENZURÁZOTT...

... *A Soproni Öregdiákok Időszakos*

Közleménye

XXI. évfolyam, 26. szám, 1989 október.

Szerkesztőség: Sopron Alumni, - Vancouver Szigeti Csoportja.
c/o C.Benkő, 714 Lindsay St. Victoria, B.C. V8Z 3E1

E D I T O R I A L

Kedves soproni kollégák, volt tanárjaim, diáktársaim és balekok ! A kezetekben tartott " KÜLÖNKIADÁS "-ra azért volt szükség, hogy végetvessünk annak a monopóliumnak, amit a KAPOCS szerkesztő bizottsága eddig élvezett és tiltakozzunk egy kis csoport módszerei ellen, amely a sajtószabadságot semmibe véve, kisajátitotta magának a jogot arra, hogy a KAPOCS irányvonalát megszabja, minket kifelé képviseljen, és a neki nemtetsző véleményeket diktatórikusan elnyomja.

A fenti állitások bizonyitására közzé teszünk egy pár irást, amelynek egy része a KAPOCS-nak iródott, de azt visszautasitották ; más részben magán-levelekből idézetek, amik szintén az emlitett problémákkal foglalkoznak.

Had kezdjem Major Ricsi barátom soraival aki ugyan "politikai" és "erkölcsi" szempontból egyetért véleményemmel /Tóni viselkedésével kapcsolatban/, de nem tartja helyesnek szennyeseink nyilvános mosását és a bölcs, öreg firma békitő intésével fejezi be levelét : " Igen kevesen vagyunk." meg ..."nyujtsatok kezet egymásnak". Ez igaz Ricsikém és én szeretném a legjobban, ha nem kellene felemelnem a szavam. Ne azt vádoljátok azonban aki a betört ablakból próbálja kiszedni a cserepeket, hogy azzal zajt csinál. Valójában akkor riadt fel mindenki a zajra, amikor valaki követ dobott az ablakba. Egy szeretett vadász-tanárunk állatvilágból vett hasonlattal nyilatkozott a dologról : "csak az ember olyan állat, hogy a saját fészkébe ....jon." Sokkal boldogabb lennék, ha csak az erdészeti, szakmai területen elért sikereit dicsérhetném Tóninak és nem kellene ostoroznom jellembeli gyengeségét vagy politikai vakságát . Éppen ezért van szükség arra, hogy a nyilvánosság előtt határoljuk el magunkat Tóni állásfoglalásától és mentsük a menekült soproniak nagy többségének jóhirét nemcsak az emigráció de a hazai becsületes magyarok előtt is.

Végezetül Roller Dékán ur soraiból egy-két idézetet szeretnék közre bocsátani :" A nyilatkozat szégyenteljes és szolgálni próbálja a már harminc éve terjesztett dishonestálását személyemnek. " " Az egészben az a kellemetlen, hogy Tóni az egész szerkesztő bizottság nevében nyilatkozott, igy a bizottság nyakába varta a történelem későbbi itéletét. A magam részéről nem kivánok a rosszindulatu vádaskodással foglalkozni." " Ha a szerkesztő bizottság tagjai nem értenek egyet Tóni tisztességtelen hátba támadó müvelatével, ugy módjuk van tiltakozni tagságunk felé és Dr. Hiller felé is".

A baj csak az volt, hogy a tiltakozásnak szánt levelet sem tudta a szerkesztő bizottság ugy megirni, hogy az ne legyen elmarasztaló szinezetü Roller Dékán urra nézve./ A magyar nyelv meggyilkolásáról nem is beszélve./ Pendl Feri csak a vitás részek kihagyásával volt hajlandó aláirni a nyilatkozatot, amit neki meg is igértek. Ennek ellenére a nyilatkozat javitás nélkül jött le, tehát becsapták azt a tagját a bizottságnak aki a KAPOCS irásának, összegyüjtésének, előállitásának munkáját 90%-ban, éveken keresztül végezte. Feri lemondó levelét a következő oldalon láthatjátok.

A bizottság többi tagja vajon fogja-e követni Feri példáját ?

Victoria. 1989 november 23. B.G.

Sopron Alumni
c/o Dr. László Pászner
Faculty of Forestry UBC
270 MacMillan Building,
Vancouver, B.C.
V6T 1W5

5580 Dumfries St.
Vancouver B.C.
V5P 3A6
1989 nov. 19.

Tisztelt Szerkesztö Bizottság !

Lemondás a Szerkesztö Bizottságból

A Kapocs utolsó száma körül nézeteltérésbe kerültem a Bizottság minden tagjával, mert nem közölhettem Benkö Géza és Tarnócai Károly levelét. A Szerkesztö Bizottság nyilatkozata is máskép jött ki, mint ahogy megegyeztünk.

A probléma ott kezdödött, hogy Dr. Kozák, Dr. Hillerhez intézett levelével sokan nem értettünk egyet. Amikor 1989 tavaszán a Szerkesztö Bizottság figyelmét erre felhívtam, egy ember reagált szóban és a többiek még szóra sem érdemesítették ezt a levelet.

Mivel Benkö Géza és Tarnócai Károly egyéni véleményüket irták meg, úgy érzem, hogy a Kapocsnak közölni kellett volna, akár egyet értünk a levél írójával, akár nem.

A Szerkesztö Bizottság sosem egyezett meg cenzura szabályokban, s ezért azzal tiltakozom a Szerkesztö Bizottság határozata ellen, hogy azonnali hatállyal kilépek a Szerkesztö Bizottságból és az ezzel járó szervezésekböl.

Tisztelettel:

Pendl Ferenc

Pendl Ferenc

Észrevételek : JOMOSS beszámolója a U.B.C. REPORTS 89 szeptember 21-i számában Kozák diszdoktorságáról, amit a KAPOCS októberi száma is közöl a 37-es oldalon egy alapvetö tévedést, vagy szándékos félrevezetést tartalmaz. Tóni elismerésével - aminek mi is örülünk - a hazai rendszer egy "jottányit sem adott fel" álláspontjából,mert Tóni a master-jét és Ph.D.-jét már nem a soproni egyetemen szerezte és azt nyugodtan elismerhették Budapesten. A Soproni Divizió alapdiplomájára nézve /Bachelor of Sc.in F./ a hazai álláspontot még mindég Bezzegh Dékán 1971-es hozzám irt levele képviseli amely szerint Kanadában nem létezik Soproni Egyetem és a mi diplománk nemzetközileg el nem ismerhetö.

Kár tehát belemagyarázni az egy személyre kiosztott " kegyekbe " olyasféle kollektiv "megbocsájtást" ami nem létezik. Nekünk van megbocsájtani valónk, nekik csak követni kell a civilizált nyugati államok példáját, el kell ismerni a Soproni Divizió által kiadott és nemzetközileg elismert diplománkat.

Örömmel vettem Tóni forradalmi hösteteinek felelevenitését. Jól esett látni, hogy most ö is büszke rá, hogy akkor köztünk volt. Annak is örülök, hogy a 86-os soproni bál óta kigyógyult az amnnéziából/amikor még nem akart emlékezni ezekre a dolgokra/ A harmincéves évforduló fórendezöjeként akkor még ugy vélekedett,hogy "A soproni találkozónak semmi köze az 56-os forradalomhoz."
-- Hogy is mondták a latinok ? Változnak az idök, változnak az emberek ! -- /Szerk./

Sopron Forestry Division UBC Alumni Association

SZERKESZTŐ BIZOTTSÁGI NYILATKOZAT

THE SOPRON CHRONICLE

"The Sopron Chronicle" című könyvünk kiadása óta sok vélemény hangzott el. Mi most úgy véljük, hogy ideje a tévedéseket tisztázni.

A Szerkesztő Bizottság tagjai között nézeteltérések nem voltak. Mint már köztudomású, véleménykülönbségek csupán Roller Kálmán [redacted] valamint a Szerkesztő Bizottság között voltak, melyeket végül is a könyv kétrészes kiadásával oldottunk meg (Part I és Part II). A nézeteltérések Roller Kálmán személyes megfigyelésein és véleményén alapultak. Vélemenyünk szerint, azok a kitételek semmiképen nem tartoztak a könyv mondanivalójába. Ezen kitételeknek a könyvben való tovább használata tisztán Roller Kálmán elhatarozásán alapultak. A nézeteltéréseken alapuló kitételek mindössze 1-2 oldalra sűríthetők osssze Roller Kálmán 178 oldalas összefoglalójából. Ezen az alapon, a Szerkesztő Bizottság 99%-ban egyet értett a Roller Kálmán által lerögzitett tényekkel és az általa kiadott történelmünk legfontosabb fejezeteivel.

Sajnálattal vesszük tudomásul Roller Kálmán önkényes meamozdulását, amelynek következtében csak a Part I kerül magyar nyelvű kiadásra a Szerkesztő Bizottság részére teljesen ismeretlen anyagi és jogi megegyezések alapján egy budapesti nyomda kiadásában.

Befejezésül csak annyit, hogy minket a soproni Alma Mater iránti hűségünk és tiszteletünk vezetett a könyv megirásában. A Szerkesztő Bizottság tagjai tiszetelet példányt a könyvből nem kaptak és a könyv kiadásából sem anyagi, sem egyéb hasznot nem húztak. A könyv árusitásából befolyt összeget és adományokat (grant) teljes egészében a könyv nyomdaköltségeinek fedezésére, a Sopron Alumni fejlesztésére és a KAPOCS kiadásával kapcsolatos költségek fedezésére forditjuk.

Üdv az Erdésznek

A Szerkesztő Bizottság

Adamovich L. Jablánczy S. Jákoy A. Józsa L. Pászner L. Pendl F.

Takács J.

En azzal a tudással irtam alá ezt az iratot, hogy a kihúzott sorok nem lesznek benne. Mivel ez nem történt meg, kénytelen vagyok kilépni a Szerkesztő Bizottságból.

Pendl F.

Pendl Ferenc
1989 nov. 4.

Faculty of Forestry, The University of British Columbia
270 Mac Millan Building, Vancouver, B.C. V6T 1W5

Pendl Ferenc urnak,
Soproni Öregdiákok Szakestélyén /1989 jan.21/ felolvasásra, vagy
Kapocs-ban való leközlésre.
Vancouver

Nagy örömmel és meglepődve olvastam a legutóbbi Kapocs-ban /88, december/ a Soproni Egyetem szerkesztője által felajánlott baráti kéznyujtást az 56-os erdész-emigráció felé.

Ugyszintén kellemesen érintett Hiller István főigazgató óvatos, de bátorító levele, amelyben a Soproni Krónika hazai kiadását nem tartja lehetetlennek, csak anyagi nehézségekre számit.

Még Gál János rector levele is közvetve bizonyitja, tudomásul vették, hogy mégis létezünk mi, volt soproni diákok, akik oklevelet mertünk szerezni nyugaton, és soproninak merjük vallani magunkat azóta is, amit az egész világ elismer csak az otthoni rendszer nem.

Más forrásokból viszont tudom, hogy a Bujkál a Hold cimü szennyiratot immár harmadik kiadásban ujra kiadták, tehát a rólunk szóló rágalom terjesztése most is folyik és erre most is van pénz otthon.

Bezzegh dékán 1971-ben nekem irt levele szerint vancouveri magyar egyetem nem volt és a mi oklevelünk hazai szempontból nem létezik. Tudomásom szerint ez a hivatalos álláspont 1956 óta nem változott. Éppen ezért mindenféle továbbfejlesztését a hazai kapcsolatoknak -- véleményem szerint -- a következő feltételekhez kellene kötni :

1./ Valamilyen állami szerv -- nem magán személy -- hivatalos nyilatkozatot ad ki, /Közoktatási Minisztérium, Egyetemi Tanács, stb./ amelyben elitéli a Bujkál a Holdban leközölt, tényekként beállitott, becsületsértő rágalmazásokat; valamint leszögezi, hogy az egész történet fikcionális /kitalált/ és minden reális alapot nélkülöz.

2./ Elismeri a " Sopron Division " által kiadott és a U.B.C. által garantált diplomát -- a bachelor fokozatot is -- nemzetközileg elismert diplomának, amit a magyar állam is elfogad.

Sajnálatosnak tartom, hogy az eddigi kapcsolatoktan résztvett személyek / Sziklai, Ifju, Kozák / nem szorgalmazták jobtan ezeket a kérdéseket a hazai szervekkel amikor erre alkalmuk volt. Mindnyájunk részére sértőnek tartom ha a további kapcsolatok épitése érdekében szemet hunyunk az alapvető pontok tisztázása felett.

Odahaza minket gyaláztak, hazudoztak rólunk. Erre példa Magyar János dékán beszéde a Főiskola 150 éves évfordulóján amit az Erdő cimü folyóirat leközölt /1958 október 362 oldal/ mely szerint mi voltunk akik megtévesztettük és elszakitottuk a " becsületes fiatalokat " az oktatói kar " józan, becsületes " többségétől.

Ha mi csak becstelen, kivert kutyák vagyunk akkor ne hivogassanak haza a hátsó ajtón belopakodva vendégelőadónak, vagy erdészkonferenciákra. Ha pedig valóban " távolba szakadt de szeretett erdész kollegák "nak tartanak bennünket akkor nyissák ki a főkaput és álljanak ki elébe, hogy az egész világ láthassa : mi is megbecsült és elismert fiai vagyunk az ősi Alma Máternek.

Az eddig elmondottakból azt hiszem kitünik, hogy a Soproni Krónika hazai kiadásához nem füzök sok reményt. A rendszer nem engedheti meg a könyvet abban a formában,ahogy azt mi akarjuk anélkül, hogy ne változtasson irányunkban mutatott eddigi álláspontján. A gorbacsovi szellem szép dolog, de az elmult 40 év gyakorlata azt mutatja, hogy kutyából nem lesz szalonna. Ha ez a politikai csoda megtörténne, akkor is csak Roller dékán ur szigoru feltételei mellett engedném át a kéziratokat a hazai nyomdának. Valószinü, hogy otthon olcsóbb lenne a könyvet kinyomatni; de ez csak ugy éri meg, ha a szöveghüség százszázalékosan biztositható !

Üdv az Erdésznek,baráti
öleléssel,

Victoria, 1989 január 15.

Benkő Géza

LETTER TO THE EDITOR OF KAPOCS

I recently obtained a copy of the review of the book "Sopron Chronicle" by Dr. Istvan Hiller, chief librarian at the University of Sopron in Hungary. This review was published in 1988/4 issue of the Soproni Egyetem publication.

Dr. Hiller provided a realistic review of the book, within the political framework to which he had to conform. What was surpprizing to me about this review, however, was the one-page xerox insertion on page 11, prepared and sign by Dr. A. Kozak, professor in the Department of Forestry at the University of British Columbia (U.B.C.). This single page is notable because Dr. Hiller did not incorporate it in his review, but rather chose to keep it completely separate, as a xerox copy, in the otherwise typeset text. Dr. Hiller apparently wished to keep himself at arm's length from Dr. Kozak's statement, but could not ignore it completely since, obviously, it was an important document for some people in Sopron.

Dr. A. Kozak's statement indicates that the first part of the book "Sopron Chronicle," prepared by Dean K. Roller, is not realistic and does not reflect the opinion of the former students and professors. I strongly disagree with this statement. In my view, Dean Roller realistically detailed the problems the Sopron Division had to overcome in order to function effectively. Naturally, he had to face much opposition during these years, but he skillfully held the Division together and ensured that all students who wished were able to finish their studies.

My main concern about the "Sopron Chronicle" centres on the second part of the book, which Dr. Kozak states "represents the professors' and students' opinions" ("huen tukrozi az akkori tanarok es diakok velemenyet"). This section was based on a questionnaire completed by the Sopron graduates. As is stated in the book, this data was then statistically analyzed, but only the means were published in the book and no in-depth statistical study was carried out to establish the interrelations between the variables. The authors, however, chose to focus on the special comments section included on these questionnaires. These comments represent individual views and, in many cases, contradict the statistical data. This second section of the "Sopron Chronicle," in my opinion, does not present a realistic view since it does not emphasize the many accomplishments of the Sopron graduates, the data is poorly presented, and the comments chosen for selection emphasize the opinions of a limited, and perhaps not typical, segment of the Sopron people.

I do not know the real reason behind the statement of Dr. Kozak, which was published in Dr. Hiller's book review. I am strongly opposed, however, to anybody making official statements in Hungary on behalf of the Sopron group relating to the "Sopron Chronicle" or any other subject. As I indicated above, I personally agree with the first part of the book prepared by Dean Roller, but find the second part poorly prepared and not representative of my view of the accomplishments of the Sopron students who graduated in Canada.

Charles Tarnocai
Ottawa
August, 1989

A SZERKESZTŐ BIZOTTSÁG EZT A KÉT LEVELET NEM VOLT HAJLANDÓ LEKÖZÖLNI A KAPOCS 1989 OKTÓBERI SZÁMÁBAN. A problémák azonban nem mulnak el ha nem beszélünk róluk és egy mérges fekély elpusztítja a szervezetet, ha nem operáljuk ki időben. A " KÜLÖNKIADÁS " ezt a jövőben is meg fogja tenni, ha arra szükség lesz. /Szerkesztő/

Gondolatok a " Soproni Krónika " napos és árnyas oldalairól.

Benkő Géza

Mindenekelőtt tudatni szeretném soproni barátaimmal és ismerőseimmel, hogy ellentétben a 89 januári és márciusi leveleimmel, megváltozott az álláspontom a hazulról érkező irókkal kapcsolatban, akik a menekült erdészek történetéről akarnak irni. Ezt a 180-fokos fordulatot nem az eddigi véleményem feladása , hanem a magyar politikai helyzet változása okozta.

Továbbra is ragaszkodom ahhoz , hogy a rendszerrel való bármiféle párbeszédnek vagy kapcsolatnak alapfeltétele , hogy a Magyar Állam és a Soproni Egyetem tudomásul vegye létezésünket és az eddig minden civilizált államban elismert diplománkat elismerje. Ezzel egyidejüleg elvárom a hazai hatóságoktól , nogy a 33-éven át ellenünk folytatott és Szilvási könyvén keresztül terjesztett becsületsértő rágalomhadjáratot beszüntesse ; mint ahogy arra is rájöttek , hogy Nagy Imre nem ellenség volt , hanem mártir !

E-célok elérésében egy becsületes és az igazságot kereső iró nagy segitségünkre lehet , ezért Kuntz Zoltánnak minden segitséget megadok és kérem az összes volt soproni kollegáimat és barátaimat , hogy hasonlóan cselekedjenek. Az utóbbi hónapok hazulról jövő hirei arra mutatnak, hogy a jelenlegi magyar politika talán lehetővé teszi az irást az igazságnak megfelelően kinyomatni és ez segitene lemosni a közvélemény előtt évtizedeken át ránk kent gyalázatot.

Örömmel hallom, hogy Roller Dékán ur könyve is már hazai nyomdában van ; kár, hogy ezt az örömöt egy kis ürömnek kell megkeseriteni. Mielőtt azonban rátérnék a " Soproni Krónika " néhány árnyékos oldalára, szeretnék egy pár gondolatot idézni 1985-ben Sziklai Oszkárnak cimzett nyilt levelemből : " ... 1956-ban történelmi események tanui és szereplői voltunk. Kivándorlásunkkal, ... történelmi lépést tettünk. ... biztos vagyok benne Oszi Bátyám, hogy Te is jól emlékszel célunkra , ami az egyéni szabadságvágyon kivül az egyetem kollektiv állásfoglalása és az elvesztett szabadságharc, az ujabb szovjet elnyomás elleni tiltakozás volt.

Ez az elhatározásunk a magyar történelem szempontjából sokkal jelentősebb tény, mint az , hogy erdészek voltunk, akik külföldön is megállták a helyüket.Nem akarom kisebbiteni érdemeit azoknak akik - mint jómagad is - kimagasló eredményeket értek el erdészeti vonalon. A szakmai siker azonban örökké másodrendü kérdés marad kiözönlésünk politikai jelentősége mögött. "

Az ötödévesek 30-éves találkozójára, amit az évfolyamunk otthon maradt része 1987-ben tartott Sopronban, többek között ezt irtam : " Ma már talán hihetetlennek hangzik, de akkor /56 októberében/ a Soproni Egyetem minden tagja hazafi volt, vagy annak érezte magát. Akik kijöttünk, meg voltunk győződve arról, hogy a magyar sors javulni fog ha elmondjuk Nyugatnak : mi történt Magyarországon ? Ezt küldetésnek éreztük, hazafias kötelességnek és erőnkhöz képes megpróbáltunk eleget tenni ennek. Az évek mulása és anyagi helyzetünk javulása azonban lassan elhomályositotta az emlékeket. "

Az idézett gondolatok jegyében mérlegelve , jóleső érzéssel mondhatom hogy a menekült erdészek tulnyomó többsége megállta a helyét nyugaton. Nemcsak szakmailag , de magyarságtudatból és nemzethüség szempontjából is elismerésre méltóan viselkedtek. Kerek számokkal kifejezve : 300 személyből, 30 év alatt csak 3 kirivó esetről tudunk amikor volt soproni kollega miatt szégyenkeznünk kellett.

Az első , egy tánc-csoportot vitt haza - szórakoztatni a börtönőröket - és nyilatkozott a hazai sajtónak, T.V.-nek, azután visszatérve angolnyelvü ujságban támadta volt soproni kollegáját és az akkoriban tervezett viktóriai 56-os emlékmüvet.

A második, miután felcserélte az erdészkalapot sztetoszkópra, ami még nem volna baj, de utánna hazament és kezet csókolva a hazai rendszernek kijelentette, hogy kijövetelünk legfőbb oka " gyenge magyarságtudat " és " sekély hazaszeretet " volt.

A harmadik viszi el azonban a pálmát aki ugyan ragyogó pályát futott be nyugaton és segéd-dékánságig felvitte, de ez neki nem volt elég. Ugy vélte még nagyobb sikere lesz - legalább is otthon - ha volt igazgatóját, szeretett Kálmán Bátyánkat hátba döfi egy haza irt levelével, amelyben pilátusi kézmosással " lerántotta a leplet " és elkülönitette magát a Soproni Krónika egyetlen valódi szerzőjétől, aki nem bujt a Szerkesztői Bizottság kollektiva-füstfelhőjébe és aláirásával hitelesitette átélt és leirt élményeit. Vajon miért volt erre szükség ?

Tóni diák sajnos csak két évet töltött Sopronban és nyilvánvalóan nem volt elég alkalma magába szivni a Selmec - Sopron-i hagyományokat, összetartást, hazaszeretet, tanáraink tiszteletét ; s aki saját bevallása szerint csak azért jött nyugatra " mert mások is mentek ", és aki a 30-éves bál rendezésekor kijelentette , nogy a soproni visszaemlékezésnek semmi köze az 56-os forradalomhoz, -- ezt a Tónit a hajdani Ifjusági Kör kizárta volna tagjai közül a levél megirásáért és Tóni szégyenében elbujdoshatott volna Sopronból.

Harminc évvel később azonban Tóni diákból már Dr. Kozák Antal lett akinek mindnyájunkra káros aknamunkáját már nem lehet csak egy / balek höbörgéseként / kézlegyintéssel elintézni, amikor Tóni egy huszéves diák pimaszságával kritizálja és megkérdőjelezi volt igazgatójának mondanivalóját, ahelyett , hogy szolidaritást vállalna volt Alma Materével és annak vezetőjével aki lehetőséget adott neki nyugati karierjéhez.

Elég baj az , hogy a szerkesztők között nézeteltérések voltak és egy - két hasonló gondolkodásu barátjával Tóniék elszabotálták a könyv kiadását. Nemcsak, hogy eltitkolták a marakodást a soproniak nagy része előtt, de egyesek - talán pártfegyelemben eltöltött éveik hatására - megpróbálták átjavitani, " fehérre meszelni " Roller Kálmán élményeit, illetve, jó hazai gyakorlattal <u>meghamisitani a történelmet</u>. Ezért kellett a könyvnek kettészakadni, ha teljesen megmásitani nem is tudták.

Azt viszont kikérem magamnak, hogy a nevemben nyilatkozzék amikor levelében azt állitja : " A Szerkesztő Bizottság munkája hüen tükrözi az akkori tanárok és diákok véleményét, ... és jelenlegi nézeteiket."

Természetesen a hazai körök, Dr. Hiller irása szerint " nagy jelentőséget " tanusitanak Kozák irásának és levéltárba helyezik "a jövő történetiróinak " okulására. Jellemző, hogy 30 éven keresztül nem vették észre, hogy létezünk, de egy politikai vakságban szenvedő oportunista mosakodást Isteni kinyilatkoztatásként nyugtáznak

Biztosithatom Hiller urat és a hazai " történet irókat ", hogy Tóni diák valóban egyedülálló eredményeket ért el Kanadában. A Vancouverbe menekült soproniak erkölcsi tőkéjéből ekkora darabot még senki nem váltott fel harminc ezüst pénzre, ilyen mélyre még senki sem süllyedt közüllünk a harminchárom év alatt.

Miért kellett a multat felhánytorgatni, kérditek ? Azért, mert itt az ideje, hogy amikor otthon a mártiroknak emlékmüveket állitanak, ne felejtsük el a gyászmagyarokat sem.

Remélem ez az irás is bekerül a levéltárba !

Viktória, B.C. Kanada, 1989 szeptember 17.-én Benkő Géza

"Károly Tarnóczai"

LETTER TO THE EDITOR OF KAPOCS

I recently obtained a copy of the review of the book "Sopron Chronicle" by Dr. Istvan Hiller, chief librarian at the University of Sopron in Hungary. This review was published in 1988/4 issue of the Soproni Egyetem publication.

Dr. Hiller provided a realistic review of the book, within the political framework to which he had to conform. What was surpprizing to me about this review, however, was the one-page xerox insertion on page 11, prepared and sign by Dr. A. Kozak, professor in the Department of Forestry at the University of British Columbia (U.B.C.). This single page is notable because Dr. Hiller did not incorporate it in his review, but rather chose to keep it completely separate, as a xerox copy, in the otherwise typeset text. Dr. Hiller apparently wished to keep himself at arm's length from Dr. Kozak's statement, but could not ignore it completely since, obviously, it was an important document for some people in Sopron.

Dr. A. Kozak's statement indicates that the first part of the book "Sopron Chronicle," prepared by Dean K. Roller, is not realistic and does not reflect the opinion of the former students and professors. I strongly disagree with this statement. In my view, Dean Roller realistically detailed the problems the Sopron Division had to overcome in order to function effectively. Naturally, he had to face much opposition during these years, but he skillfully held the Division together and ensured that all students who wished were able to finish their studies.

My main concern about the "Sopron Chronicle" centres on the second part of the book, which Dr. Kozak states "represents the professors' and students' opinions" ("huen tukrozi az akkori tanarok es diakok velemenyet"). This section was based on a questionnaire completed by the Sopron graduates. As is stated in the book, this data was then statistically analyzed, but only the means were published in the book and no in-depth statistical study was carried out to establish the interrelations between the variables. The authors, however, chose to focus on the special comments section included on these questionnaires. These comments represent individual views and, in many cases, contradict the statistical data. This second section of the "Sopron Chronicle," in my opinion, does not present a realistic view since it does not emphasize the many accomplishments of the Sopron graduates, the data is poorly presented, and the comments chosen for selection emphasize the opinions of a limited, and perhaps not typical, segment of the Sopron people.

I do not know the real reason behind the statement of Dr. Kozak, which was published in Dr. Hiller's book review. I am strongly opposed, however, to anybody making official statements in Hungary on behalf of the Sopron group relating to the "Sopron

Chronicle" or any other subject. As I indicated above, I personally agree with the first part of the book prepared by Dean Roller, but find the second part poorly prepared and not representative of my view of the accomplishments of the Sopron students who graduated in Canada.

Charles Tarnocai
Ottawa
August, 1989

Benkő Géza

Gondolatok a " Soproni Krónika " napos és árnyas oldalairól.

Benkő Géza

Mindenekelőtt tudatni szeretném soproni barátaimmal és ismerőseimmel, hogy ellentétben a 89 januári és márciusi leveleimmel, megváltozott az álláspontom a hazulról érkező irókkal kapcsolatban, akik a menekült erdészek történetéről akarnak irni. Ezt a 180-fokos fordulatot nem az eddigi véleményem feladása , hanem a magyar politikai helyzet változása okozta.

Továbbra is ragaszkodom ahhoz , hogy a rendszerrel való bármiféle párbeszédnek vagy kapcsolatnak alapfeltétele , hogy a Magyar Állam és a Soproni Egyetem tudomásul vegye létezésünket és az eddig minden civilizált államban elismert diplománkat elismerje. Ezzel egyidejüleg elvárom a hazai hatóságoktól , hogy a 33-éven át ellenünk folytatott és Szilvási könyvén keresztül terjesztett becsületsértő rágalomhadjáratot beszüntesse ; mint ahogy arra is rájöttek , hogy Nagy Imre nem ellenség volt , hanem mártir !

E-célok elérésében egy becsületes és az igazságot kereső iró nagy segitségünkre lehet , ezért Kuntz Zoltánnak minden segitséget megadok és kérem az összes volt soproni kollegáimat és barátaimat , hogy hasonlóan cselekedjenek. Az utóbbi hónapok hazulról jövő hirei arra mutatnak, hogy a jelenlegi magyar politika talán lehetővé teszi az irást az igazságnak megfelelően kinyomatni és ez segitene lemosni a közvélemény előtt évtizedeken át ránk kent gyalázatot.

Örömmel hallom, hogy Roller Dékán ur könyve is már hazai nyomdában van ; kár, hogy ezt az örömöt egy kis ürömnek kell megkeseriteni. Mielőtt azonban rátérnék a " Soproni Krónika " néhány árnyékos oldalára, szeretnék egy pár gondolatot idézni 1985-ben Sziklai Oszkárnak cimzett nyilt levelemből : " ... 1956-ban történelmi események tanui és szereplői voltunk. Kivándorlásunkkal, ... történelmi lépést tettünk. ... biztos vagyok benne Oszi Bátyám, hogy Te is jól emlékszel célunkra , ami az egyéni szabadságvágyon kivül az egyetem kollektiv állásfoglalása és az elvesztett szabadságharc, az ujabb szovjet elnyomás elleni tiltakozás volt.

Ez az elhatározásunk a magyar történelem szempontjából sokkal jelentősebb tény, mint az , hogy erdészek voltunk, akik külföldön is megállták a helyüket. Nem akarom kisebbiteni érdemeit azoknak akik - mint jómagad is - kimagasló eredményeket értek el erdészeti vonalon. A szakmai siker azonban örökké másodrendü kérdés marad kiözönlésünk politikai jelentősége mögött. "

Az ötödévesek 30-éves találkozójára, amit az évfolyamunk otthon maradt része 1987-ben tartott Sopronban, többek között ezt irtam : " Ma már talán hihetetlennek hangzik, de akkor /56 októberében/ a Soproni Egyetem minden tagja hazafi volt, vagy annak érezte magát. Akik kijöttünk, meg voltunk győződve arról, hogy a magyar sors javulni fog ha elmondjuk Nyugatnak : mi történt Magyarországon ? Ezt küldetésnek éreztük, hazafias kötelességnek és erőnkhöz képes megpróbáltunk eleget tenni ennek. Az évek mulása és anyagi helyzetünk javulása azonban lassan elhomályositotta az emlékeket. "

Az idézett gondolatok jegyében mérlegelve , jóleső érzéssel mondhatom, hogy a menekült erdészek tulnyomó többsége megállta a helyét nyugaton. Nemcsak szakmailag , de magyarságtudatból és nemzethüség szempontjából is elismerésre méltóan viselkedtek. Kerek számokkal kifejezve : 300 személyből, 30 év alatt csak 3 kirivó esetről tudunk amikor volt soproni kollega miatt szégyenkeznünk kellett.

Az első , egy tánc-csoportot vitt haza - szórakoztatni a börtönőröket - és nyilatkozott a hazai sajtónak, T.V.-nek, azután visszatérve angolnyelvü ujságban támadta volt soproni kollegáját és az akkoriban tervezett viktóriai 56-os emlékművet.

A második, miután felcserélte az erdészkalapot sztetoszkópra, ami még nem volna baj, de utánna hazament és kezet csókolva a hazai rendszernek kijelentette, hogy kijövetelünk legfőbb oka " gyenge magyarságtudat " és " sekély hazaszeretet " volt.

A harmadik viszi el azonban a pálmát aki ugyan ragyogó pályát futott be nyugaton és segéd-dékánságig felvitte, de ez neki nem volt elég. Ugy vélte még nagyobb sikere lesz - legalább is otthon - ha volt igazgatóját, szeretett Kálmán Bátyánkat hátba döfi egy haza irt levelével, amelyben pilátusi kézmosással " lerántotta a leplet " és elkülönitette magát a Soproni Krónika egyetlen valódi szerzőjétől, aki nem bujt a Szerkesztői Bizottság kollektiva-füstfelhőjébe és aláirásával hitelesitette átélt és leirt élményeit. Vajon miért volt erre szükség ?

Tóni diák sajnos csak két évet töltött Sopronban és nyilvánvalóan nem volt elég alkalma magába szivni a Selmec - Sopron-i hagyományokat, összetartást, hazaszeretet, tanáraink tiszteletét ; s aki saját bevallása szerint csak azért jött nyugatra " mert mások is mentek ", és aki a 30-éves bál rendezésekor kijelentette , hogy a soproni visszaemlékezésnek semmi köze az 56-os forradalomhoz, -- ezt a Tónit a hajdani Ifjusági Kör kizárta volna tagjai közül a levél megirásáért és Tóni szégyenében elbujdoshatott volna Sopronból.

Harminc évvel később azonban Tóni diákból már Dr. Kozák Antal lett akinek mindnyájunkra káros aknamunkáját már nem lehet csak egy / balek hóbörgéseként / kézlegyintéssel elintézni, amikor Tóni egy huszéves diák pimaszságával kritizálja és megkérdőjelezi volt igazgatójának mondanivalóját, ahelyett , hogy szolidaritást vállalna volt Alma Materével és annak vezetőjével aki lehetőséget adott neki nyugati karierjéhez.

Elég baj az , hogy a szerkesztők között nézeteltérések voltak és egy - két hasonló gondolkodásu barátjával Tóniék elszabotálták a könyv kiadását. Nemcsak, hogy eltitkolták a marakodást a soproniak nagy része előtt, de egyesek - talán pártfegyelemben eltöltött éveik hatására - megpróbálták átjavitani, " fehérre meszelni " Roller Kálmán élményeit, illetve, jó hazai gyakorlattal meghamisitani a történelmet. Ezért kellett a könyvnek kettészakadni, ha teljesen megmásitani nem is tudták.

Azt viszont kikérem magamnak, hogy a nevemben nyilatkozzék amikor levelében azt állitja : " A Szerkesztő Bizottság munkája hüen tükrözi az akkori tanárok és diákok véleményét, ... és jelenlegi nézeteiket."

Természetesen a hazai körök, Dr. Hiller irása szerint " nagy jelentőséget " tanusitanak Kozák irásának és levéltárba helyezik "a jövő történetiróinak " okulására. Jellemző, hogy 30 éven keresztül nem vették észre, hogy létezünk, de egy politikai vakságban szenvedő oportunista mosakodást Isteni kinyilatkoztatásként nyugtáznak

Biztositathom Hiller urat és a hazai " történet irókat ", hogy Tóni diák valóban egyedülálló eredményeket ért el Kanadában. A Vancouverbe menekült soproniak erkölcsi tőkéjéből ekkora darabot még senki nem váltott fel harminc ezüst pénzre, ilyen mélyre még senki sem süllyedt közüllünk a harminchárom év alatt.

Miért kellett a multat felhánytorgatni, kérditek ? Azért, mert itt az ideje, hogy amikor otthon a mártiroknak emlékműveket állitanak, ne felejtsük el a gyászmagyarokat sem.

Remélem ez az irás is bekerül a levéltárba !

Viktória, B.C. Kanada, 1989 szeptember 17.-én Benkő Géza

Sopron Forestry Division U B C Alumni Association

SZERKESZTŐ BIZOTTSÁGI NYILATKOZAT

THE SOPRON CHRONICLE

"The Sopron Chronicle" cimű könyvünk kiadása óta sok vélemény hangzott el. Mi most úgy véljük, hogy ideje a tévedéseket tisztázni.

* A Szerkesztő Bizottság tagjai között nézeteltérések nem voltak. Mint már köztudomású, véleménykülönbségek csupán Roller Kálmán [redacted] valamint a Szerkesztő Bizottság között voltak, melyeket végül is a könyv kétrészes kiadásával oldottunk meg (Part I és Part II). A nézeteltérések Roller Kálmán személyes megfigyelésein és véleményén alapultak. Vélemenyünk szerint, azok a kitételek semmiképen nem tartoztak a könyv mondanivalójába. Ezen kitételeknek a könyvben való tovább használata tisztán Roller Kálmán elhatarozásán alapultak. A nézeteltéréseken alapuló kitételek mindössze 1-2 oldalra sűríthetők összsze Roller Kálmán 178 oldalas összefoglalójából. Ezen az alapon, a Szerkesztő Bizottság 99%-ban egyet értett a Roller Kálmán által lerögzitett tényekkel és az általa kiadott történelmünk legfontosabb fejezeteivel.

* ~~Sajnálattal vesszük tudomásul Roller Kálmán önkényes megmozdulását, amelynek következtében csak a Part I kerül magyar nyelvű kiadásra a Szerkesztő Bizottság részere teljesen ismeretlen anyagi és jogi megegyezések alapján egy budapesti nyomda kiadásában.~~

Befejezésül csak annyit, hogy minket a soproni Alma Mater iránti hűségünk és tiszeteltünk vezetett a könyv megirásában. A Szerkesztő Bizottság tagjai tiszetelet példányt a könyvből nem kaptak és a könyv kiadásából sem anyagi, sem egyéb hasznot nem húztak. A könyv árusitásából befolyt összeget és adományokat (grant) teljes egészében a könyv nyomdaköltségeinek fedezésére, a Sopron Alumni fejlesztésére és a KAPOCS kiadásával kapcsolatos költségek fedezésére forditjuk.

Üdv az Erdésznek

A Szerkesztő Bizottság

* Adamovich L. Jablánczy S. Jákoy A. Józsa L. Pászner L. Pendl F.

Pendl F.

Takács J.

En azzal a tudásal irtam alá ezt az iratot, hogy a kihúzott sorok nem lesznek benne. Mivel ez nem történt meg, kénytelen vagyok kilépni a Szerkesztő Bizottságból.

Pendl Ferenc 1989 nov. 4.

Faculty of Forestry, The University of British Columbia

270 Mac Millan Building, Vancouver, B.C. V6T 1W5